

Nědá chodzic,
ani mlúvic,
ach, mój Bože najmiléjší,
čo mám robic!

Čo urobím,
to urobím,
já tú svoju reverendu
preč zahodzím.

Kedz zahodzím
reverendu,
potom k svojej najmiléjší
smele pójdu.

XII.

d) Rodiče.

523.

Z Oujezda (u Brna.)

Počké, po - stuj u na - ší - ho, já se zep - tám
ot-ce svý - ho; o-tec mně po - ví - dá, že su ješ - če mladá,
že su ješ - če mladý děv - če.

524.

Z Vážam. K.

Bart. II. 400.

Stojí hru - ščen - ka ši - ro - ká, pod nó tra - věnka vy - so -
ká, kdo ju sá - zel, mo - ja mi - lá, to ne - by - la žá -
dná ji - ná.

Stojí hruščenka široká,
pod nó travěnka vysoká,
kdo ju sázel, moja milá,
to nebyla žádná jiná.